

THE FALL OF SAMARIA சமாரியாவின் வீழ்ச்சி

“அடிக்கடி கடிந்து கொள்ளப்பட்டும் தன் பிடரியைக் கடினப்படுத்துகிறவன்
சகாயமின்றி சடிதியில் நாசமடைவான்.” நீதிமொழிகள் 29:1

இந்த பாடத்தின் முக்கிய நாயகனாகிய இஸ்ரவேலின் ராஜா ஓசெயா, அவனுக்கு முன்னிருந்த ராஜாக்களைக் காட்டிலும் அதிக தீமை செய்யாதவனாக இருந்தான் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அசீரியாவின் ராஜா தனது ராஜ்ய பாரத்தை இஸ்ரவேல் தேசத்துக்கு விரிவுபடுத்தியதால், ஓசெயா ராஜா அவனுக்கு பகுதி கட்டினான். அது சில வருடங்கள் தொடர்ந்தது. ஓசெயா ராஜா எகிப்தியர்களின் ஒத்துழைப்பு இருக்கிறது என்ற நினைத்து அசீரியா ராஜாவுக்கு பகுதி கட்டுகிறதை நிறுத்தினான். அதினிமித்தம் அசீரியா படை முன்னேறி தலை நகரமாகிய சமாரியாவை முற்றுகைப் போட்டது. சமாரியா இந்த முற்றுகையை மூன்று வருடம் தாக்குப்பிடித்தது. அதன் முடிவு ஓசெயாவின் ஒன்பதாம் வருடத்தில் வந்தது. பத்து கோத்திரத்தாரின் ராஜ்யபாரம் முடிவுக்கு வந்தது. அசீரியா ராஜா, இஸ்ரவேலர்களை சிறைபிடித்துக் கொண்டு போய் அசீரியா ராஜ்யத்தின் பகுதிகளில் குடியமர்த்தினான்.

இஸ்ரவேல் தேசத்தின் வீழ்ச்சி சாலொமோன் காலத்திலிருந்து படிப்படியாக நடந்த ஒன்றாக இருந்தது. மதத்தில் விருப்பம் உள்ளவர்கள் தெற்கு பகுதியாகிய யூதாவுக்கு ஈர்க்கப்பட்டார்கள். பிறகு சிறிய கோத்திரமாகிய பென்யமீன் பரிசுத்த நகரம் மற்றும் ஆலயத்தை மட்டும் பெற்றிருக்காமல், யேகோவா தேவனுடைய ஆராதனையால் ஈர்க்கப்பட்ட பரிசுத்த இஸ்ரவேலர்களையும் படிப்படியாக பெற்றது. இவர்கள் தங்கள் கோத்திரத்தின் விக்கிரகாராதனையை எதிர்த்து வந்தார்கள்.

ஓசெயா இறுதியாக நீக்கப்படுவதற்கு முன்னதாக பத்து கோத்திரத்தார் வீணாகிப் போனார்கள். அங்கு இருபத்தி எட்டாயிரம் பேர் மட்டுமே மீதியாயிருந்தார்கள். யீசுபு தேசத்தின் ஜனத்தொகை இலட்சக்கணக்கில் இருந்தது.

முந்தைய போர்களில் அவர்கள் சிறைக்கைதிகளாக கொண்டு போகப்பட்டார்கள். அவர்கள் மதத்தை இழந்து பெயரளவில் மட்டுமே இஸ்ரவேலர்களாக இருந்தார்கள். அவர்கள் பிதாவாகிய தேவன் இல்லாமல், ஆபிரகாமின் வாக்குத்தத்திலும் இஸ்ரவேல் தேசத்திலும் அக்கறை இல்லாமலும் இருந்தார்கள். அவர்களது புதிய நாடும் மதமும் அவர்களுக்கு ஏற்புடையதாக இருந்தன. இருபத்தி எட்டாயிரம் பேர் மட்டும் இஸ்ரவேலர் என்ற பெயரில் மட்டுமே பெருமை கொண்டார்கள். அவர்கள் விக்கிரகாராதனைக்காரராக ஆகி தேவனுடைய உறவிலிருந்து விலகியிருந்தனர். வெளிநாடுகளில் சிதறடிக்கப்பட்ட இஸ்ரவேலரைப் பற்றி நினைக்கும் போது, பத்து கோத்திரத்தின் ராஜ்யம் அழிந்த போது அங்கே சொற்பமானவர்களே இருந்தார்கள் என்பதை நினைவுகூர வேண்டும். தேவனிடத்தில் அவர்களது மத விசுவாசத்தை பராமரித்தவர்கள், அவர்களது குடும்பத்தில் விருத்த சேதனத்தை கடைபிடித்து இப்படியாக இஸ்ரவேலன் என்ற அங்கத்துவத்தை பராமரித்தார்கள்.

இஸ்ரவேலின் வீழ்ச்சி கர்த்தருடைய தீர்ப்பு

பிற்காலத்தில், யூத ராஜ்யத்தில் இரண்டு கோத்திரத்தார் பாபிலோனுக்கு சிறைபட்டு போன போது, கோத்திரப் பிரிவுகள் எல்லாம் போய் யூதர்கள் என்ற பெயர் இஸ்ரவேலருடன் ஒத்த ஆதிக்கம் பெற்றது. இப்படியாக நமது கர்த்தரின் நாட்களில் “காணாமல்போனஆடாகியஇஸ்ரவேல்வீட்டாரிடத்திற்கு” பணி செய்ய வந்ததாக அவர் அறிவித்தார். பிற்காலத்தில் அப்போஸ்தலர் யாக்கோபு எழுதும் போது, “சிதறியிருக்கிற பன்னிரண்டு கோத்திரம்” என்று கூறுகிறார். சுற்றுப்புற தேசங்களிலும், இஸ்ரவேல் தேசத்திலும் எல்லா கோத்திரங்களிலும் சில பேர் தேவனுக்கு விசுவாசமாக இருந்தனர். வெளி தேசங்களில் இருந்தவர்கள் வருடா வருடம் எருசலேமுக்கு வந்து பஸ்கா பண்டிகையையும் பாவ நிவாரண நாள் காரியங்களையும் ஆசாரித்தார்கள். காணாமல் போன என்பது சிதறடிக்கப்பட்டதையே குறிக்கிறது. தற்காலத்தில் கூட யூதர்கள் உலகெங்கிலும் சிதறடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த பாடத்தில் விவரிக்கப்பட்டுள்ள இஸ்ரவேலின் வீழ்ச்சி நேரடியாக நமக்கு சொல்லப்பட்டுள்ளபடி கர்த்தருடைய தீர்ப்பாக இருந்தது. “ஆகையால் கர்த்தர் இஸ்ரவேலின் மேல் மிகவும் கோபமடைந்து அவர்களைத் தம்முடைய முகத்தை விட்டு அகற்றினார். யூதா கோத்திரம் மாத்திரமே மீதியஸயிற்று.” (2 ராஜாக்கள் 17:18)

பாவமானது மிகவும் இயற்கையான வழியில் தேசத்தை அழிக்கமுனைகிறது. தேசத்தின் ஜனங்களின் ஜீவாதாரமானவைகளை அழிப்பதின் மூலம் அதைச் செய்கிறது. இஸ்ரவேலின் விஷயத்தில் இதைக் காட்டிலும் அதிகமாக இருந்தது. தேவன் அந்த தேசத்துடன் ஒரு விசேஷித்த உடன்படிக்கைக்குள் சென்றிருந்தார். அதன் மூலம் அவரும் அவர்களும் கட்டுப்படுத்தப்பட்டனர். இஸ்ரவேல் தேவனுடைய ஜனங்களாக இருக்கவும் உண்மையுடன் உழியும் பண்ணவும் கீழ்ப்படியவும் ஒப்புக்கொண்டனர். அவர்கள் அப்படி செய்தால், தேவன் அவர்களுக்கு விசேஷித்த விதமாக தயவு காண்பிக்கவும், அவர்களது விருப்பங்களை நிறைவேற்றவும் ஆடுகளையும், மாடுகளையும், சுகத்தையும் மற்றும் செழுமையையும் கவனிப்பதாகவும் உடன்பட்டார். அவர்கள் விசுவாசமாயும் உண்மையாயும் இருக்கும் வரை அவர்கள் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டார்கள். மாறாக, அவர்கள் அந்த உடன்படிக்கைக்கு உண்மையற்றவர்களாக இருந்தால், அவர்களை விசேஷித்த விதமாக துன்புறுத்தி, தண்டித்து, சத்துருக்களின் கையில் ஒப்புக்கொடுப்பதாக உறுதியளித்தார். இப்படியாக இஸ்ரவேலின் செழுமை அல்லது தோல்வி நிச்சயமாக கர்த்தரின் கிருபையை அல்லது வெறுப்பை குறிப்பிட்டது. இது மற்ற தேசங்களுக்கு பொருந்தாது.

நமது பாடம் ஜனங்களுக்கு எதிரான கர்த்தருடைய சாட்சியத்தை விவரிக்கிறது. அதில் உடன்படிக்கையின் அவர்களது பங்கில் எதில் அவர்கள் தோல்வியடைந்தார்கள் என்பதை அவர் குறிப்பிடுகிறார். அவர்கள் செய்ய வேண்டியதை செய்யாமலும், செய்யக்கூடாததை செய்தும் வந்தார்கள். எனினும் கர்த்தர் இஸ்ரவேல் மற்றும் யூதாவினிடத்தில் தீர்க்கதரிசிகள் மூலம் சாட்சி கொடுத்தார். “நீங்கள் உங்கள் பொல்லாத வழிகளை விட்டுத் திரும்பி, உங்கள் பிதாக்களுக்கு கட்டளையிட்டதும், என் உழியுக்காரராகிய தீர்க்கதரிசிகளைக் கொண்டு உங்களுக்கு சொல்லியனுப்பினதுமான நியாயப்பிரமாணத்தின் படியெல்லாம் என் கற்பனைகளையும் என் கட்டளைகளையும் கைக்கொள்ளுங்கள் என்று கர்த்தர் தீர்க்கதரிசிகள் ஞானதிருஷ்டிகாரர் எல்லாரையும் கொண்டு இஸ்ரவேலுக்கும் யூதாவுக்கும் திட்ச்சாட்சியாய் எச்சரித்து கொண்டிருந்தார்.” தேவன் அவருடைய பங்கையும் அதற்கு

மேலாகவும் செய்தார். மேலும் நாம் வாசிக்கிறதாவது: “அவர்கள் செவிகொடாமல், தங்கள் தேவனாகிய கர்த்தர்மேல் விசுவாசியாமற்போன கடினக் கழுத்துள்ள தங்கள் பிதாக்களைக் போல தங்கள் கழுத்தை டீனப்படுத்தினார்கள்.” “கடின கழுத்து” என்பது சுயசித்தத்தையும் இருதயத்தின் கலகம் புரிகிற தன்மையையும் அடையாளமாக குறிப்பிட பயன்படுத்தப்படுகிறது.

சகாயம் ஒன்றி அழிக்கப்பட்டது

நீதிமொழிகளிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட நமது தலைப்பு வசனம் தேவனுக்கும் பாவத்திற்கும் இடையேயான முரண்பாட்டின் இறுதி முடிவு என்ன என்பதைக் கூறுகிறது. கண்டனங்கள் சரியானபடி ஏற்றுக்கொள்ளப்படாவிட்டால், திருந்தும் உணர்வுகள் அவர்களிடம் இல்லையென்றால், அவர்கள் எதிர்மாறான விளைவை பெறுவார்கள். பாவியானவன் அதிகமான பிடிவாதம் உடையவனாகவும், சுயசித்தம் உடையவனாகவும் தேவனுக்கு விரோதமாகவும் இருப்பான். சர்வ வல்லவருடனான இப்படிப்பட்ட போட்டியின் பலன் அவர்கள் கவிழ்க் கப் படுதலும் அவர்கள் களது அழிவுமாகும். அது ஒரு மீட்டி இல்லாத சகாயம் இல்லாத அழிவு. இரண்டாம் மரணத்திற்கு அனுப்பப்பட்டவர்களுக்கு எந்தவித நம்பிக்கையும் இராது.

இரண்டாம் மரணமாகிய இந்த சகாயம் இல்லாத அழிவு இந்த வசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள வேண்டுமென்றே தீமை செய்தவர்களுக்கு மட்டுமே வரும், தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம். அவர்கள் அடிக்கடி கண்டிக்கப்படும் கடின கழுத்துள்ளவர்கள். சபையில் சிலர் இந்த வகுப்பில் வகைப்படுத்தப்படலாம். ஏனெனில் முன்பு சத்திய அறிவொளியை அனுபவித்திருப்பார்கள். ஆனால் உலகத்தார் இரண்டாம் மரணத்திற்கு வகைப்படுத்தப்படும்படி தேவனைப்பற்றிய சத்திய அறிவொளியை பெறவும், கண்டனத்தை பெறவும் இல்லை. ஆதலின் சந்ததியின் ஒவ்வொரு அங்கமும் இரண்டாம் மரணத்திற்கு தீர்ப்பிடுவதற்கு முன்னர் நித்திய ஜீவனுக்கான சந்தர்ப்பங்களையும் சலுகைகளையும் பெற வேண்டும் என்று தேவன் நோக்கங் கொண்டிருக்கிறார்.

இதன் தத்துவம் தெளிவாக இருக்கிறது. ஆதலின் பாவம் மற்றும் அவர் பாவியாக தீர்ப்பிடப்பட்டதில் எல்லா மனிதருக்கும் வந்த ஆதாமிய மரணம் துடைத்தெறியப்பட்டு ஆதாமும் அவரது இனத்தினர் அனைவரும் அதிலிருந்து விடுவிக்கப்பட வேண்டும். மனுமக்களை அந்த தண்டனையிலிருந்து விடுவித்து உத்தரவாதம் அளிக்கக்கூடிய உரிமை மகா இரட்சகராகிய இயேசுவிடமிருந்தது. அவர் தம்மையே மீட்கும் விலைக்கிரயமாக எல்லாருக்குமாக கொடுத்தார். இது ஏற்ற காலங்களில் விளங்கி வருகிறது. இந்த மாபெரும் உண்மை இந்த சுவீஷே யுகத்தில் கொஞ்ச பேருக்கு விளங்கி வருகிறது. அவர்கள் கேட்கிற காதும் பார்க்கிற விசுவாச கண்களையும் உடையவர்களாயிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மட்டுமே ஆதாமினால் வந்த மரணத்திலிருந்து விடுவிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் சுத்திகரிக்கப்பட்ட இயேசுவின் சீடர்களாக ஆகும்படி, உண்மையாக அல்ல. விசுவாசத்தினால் மரணத்திலிருந்து விடுவிக்கப்படுகிறார்கள். பொதுவாக கவனிக்கத் தவறுகிற ஒரு முக்கியமான உண்மை என்னவென்றால், இயேசுவின் மரணத்தின் மூலம் தேவனுடைய முன்னேற்பாடு ஆதாமுக்கும் அவரது குடும்பத்தார் அனைவருக்கும் பொருந்துகிறது என்பதாகும். ஆதாமிற்கு கொடுக்கப்பட்டு, இழந்ததை தவிர்ந்து, தேவனுடன் நல்லிணக்கம் ஆவதற்கு ஒவ்வொரு அங்கத்திற்கும் உத்தரவாதம் அளிக்கப்படுகிறது. நம்மில் அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டவர்களாக இந்த சலுகையை தற்காலத்தில் அனுபவிக்கிறார்கள்.

எதிர்காலத்தில் இதே மாதிரி சலுகையை எதிர்பார்க்க முடியாது. ஏனெனில் கிறிஸ்து இனி மரிக்கமாட்டார். அவரது மீட்பின் வேலையில் ஒரு பங்கு மட்டுமே இனத்தின் ஒவ்வொரு அங்கத்திற்கும் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் அநேகர் தேவனுடைய கிருபையை கேட்டு, கண்டு, புரிந்து கொள்ளவில்லை. ஆனால் அவர்கள் இந்த மாபெரும் சத்திய அறிவுக்குள் கொண்டு வரப்பட வேண்டும். இது நாகரீக தேசங்களில் வாழ்கிற புறஜாதி தேசங்களும் உள்ளடக்கியது. இவர்களது காதுகளும், கண்களும் கிறிஸ்து இயேசுவில் தெய்வீக கிருபையின் செய்தியை கேட்கவோ, பார்க்கவோ இல்லை. இதுநாள் வரையில் அவர்கள் அவரை மறுக்கவோ அல்லது அவர் அவர்களை மறுக்கவோ இல்லை.

இஸ்ரவேலின் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட மறுசீரமைப்பு

எதிர்காலத்தில் இந்த அனைத்து ஜனங்களும் சத்திய அறிவுக்குள் கொண்டு வரப்படும் போது, தேவனுடைய கிருபை அவர்களுக்கு கிடைக்கும். இப்பொழுது சபையானது “மரணத்திற்கேதுவான மரண வாசனையாகவும் அல்லது ஜீவனுக்கேதுவான ஜீவ வாசனையாகவும்” இருப்பது போல அவர்களுக்கும் இருக்கும். இஸ்ரவேலர் ஒரு தேசமாக தோல்வியடைந்த போது தண்டனையை அனுபவித்தது; அவர்கள் அழிக்கப்பட்டார்கள், ஆனால் சகாயம் இன்றி அல்ல. இந்த யுக முடிவில், சபையின் தெரிந்து கொள்ளுதல் முடிந்து, முதலாம் உயிர்த்தெழுதல் நிறைவேறினவுடன், தேவனுடைய கிருபை இஸ்ரவேலரிடம் பன்னிரண்டு கோத்திரத்துக்கு திரும்பும். மேசியாவின் மகிமைமான ஆளுகையின் கீழ் அவர்கள் கூட்டிச் சேர்க்கப்படுவதே மனுக்குலத்திற்கு முதலாவது ஆசீர்வாதமாக இருக்கும் என்று வேதாகமம் நமக்கு கூறுகிறது. கர்த்தர் அவர்களை வடக்கு தேசத்திலிருந்தும் அவர் அவர்களை சிதறடித்த தேசங்கள் அனைத்திலிருந்தும் அவர்களது சொந்த தேசத்திற்கு கொண்டு வருவார் என்பதே அவரது விசேஷித்த வாக்குத்தத்தமாக இருக்கிறது.

பரிசுத்த பவுல் இந்த காரியத்தை ரோமருக்கு எழுதின தனது நிரூபத்தில் வெளிப்படையாக நமது கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறார். (ரோமர் 11:25-32) இந்த வாதமும், மாம்சீக இஸ்ரவேலர், ராஜ்யத்தில் ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலர் மூலம் ஆசீர்வாதத்தை பெறுவார்கள் என்பதும் மிகவும் ஜாக்கிரதையாக கவனிக்கப்பட வேண்டும். (வசனம் 32)

இஸ்ரவேல் தேசம் தெய்வீக கட்டளையை மீறினார்கள். ஆகையால் அவர்கள் தண்டனைக்கு பாத்திரவான்களே. ஆனால் இதற்கு தேவன் முன்னரே ஆபிரகாம் மூலம் வாக்குத்தத்தம் பண்ணின தெய்வீக இரக்கத்திலிருந்து அந்நியப்படுத்தப்பட்டார்கள் என்று பொருளல்ல. அந்த இரக்கம் ஆரம்பிப்பதற்கான காலம், நமது இந்த பாடத்தில், சமாரியாவின் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு, ஏழு நூற்றாண்டுகள் வரை, “புதிதும் ஜீவனுமான மார்க்கத்தை” திறக்கவும் நம்மை திரும்ப தேவனிடம் கொண்டு வருவதற்கு அநீதியுள்ளவர்களுக்கு பதிலாக நீதியுள்ளவராக இயேசு வந்து மரிக்கும் வரை வரவில்லை. நாம் வாசிக்கிறதாவது: “கிறிஸ்து ஜீவனையும் அழியாமையையும் சுவீசேஷத்தினாலே வெளியரங்கமாக்கினார்.”

இஸ்ரவேல் ஓசையாவின் நாட்களிலோ அல்லது வேறு எந்த காலத்திலோ அல்லது வேறு எந்த தேசமோ ஜீவன் மற்றும் அழியாமையை எதையும் அறியவில்லை. இதை தேவன் ஏற்ற காலத்தில் இரட்சகர் மூலமாக மனுக்குலத்திற்கு கொடுக்க நோக்கங்கொண்டிருந்தார். மறுபடியும் அப்போஸ்தலர் கூறுவதாவது: “முதலாவது கர்த்தர் மூலமாய் அறிவிக்கப்பட்டு, பின்பு

அவரிடத்தில் கேட்டவர்களாலே நமக்கு உறுதியாக்கப்பட்டதுமான இவ்வளவு பெரிதான இரட்சிப்பு.” (எபிரேயர் 2:3)

பாவத்திற்காக தேவன் கொடுத்த தண்டனை மரணம் என்பதையும் இந்த தண்டனை பாவத்தினால் பிதாவாகிய ஆதாமின் மேலும் அவரது முழு குடும்பத்தின் மேலும் வந்தது என்பதையும் இப்படியாக ஆதாமின் பாவத்தினால் மனுக்குலம் முழுவதும் மரிக்கிறார்கள் என்பதையும் நாம் மனதில் வைப்பது நல்லது. ஆதாமின் கீழ்ப்படியாமையின் மூலமாக மீறுதல்கள் மற்றும் பாவத்தில் அனைவரும் மரித்தவர்களாயிருக்கிறோம் என்பதையும் தேவன் இரட்சகரையும் மீட்கும் வேலைகளையும் கொடுத்திருக்கிறார் என்பதையும் நாம் ஞாபகத்தில் வைப்பது நல்லது. இந்த வேலை நமது இனத்தில் ஒவ்வொரு அங்கத்திற்கும் மிகவும் பயன் அளிக்கக்கூடியது என்பதையும் இரட்சகரின் பலியின் புண்ணியத்தின் தனது பங்கை அனுபவித்து, வேண்டுமென்றே, விருப்பத்துடன், தெரிந்து தவறு செய்பவர்கள் மட்டுமே இரண்டாம் மரணத்திற்கு, அனுப்பப்படுவார்கள் என்பதையும் நாம் ஞாபகத்தில் வைப்பது நல்லது, இரண்டாம் மரணம் எனது தெய்வீக பிரமாணத்தின் கடைசியான தண்டனை என்பதையும், நம்மில் அநேகர் நம்பும்படி தவறாக போதிக்கப்பட்ட நித்திய ஆக்கினை அல்ல என்பதையும் ஞாபகத்தில் வைப்பது நமக்கு நல்லது. “பாவத்தின் சம்பளம் மரணம்; தேவனுடைய கிருபை வரமோ நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவினால் உண்டான நித்திய ஜீவன்.”(ரோமர் 6:23)